

RENAȘTEREA

ORGAN NAȚIONAL-BISERICESC SAPTAMANAL

Abonamentul anual: 400 Lei

Director: Pr. N. VASIU

Redacția și Administrația:
ALBA-IULIA, Str. Avram Iancu 3

Prin credință la înălțarea omenească

„Iar Iisus răspunzând a zis: O, neam fără credință și stricat, până când voiu fi cu voi? Până când vă voiu răbda pe voi?” (Matei, c. 17 v. 17).

Iubiți credincioși,

Vieța pământească a omului nu este scaldată numai în apa curată a bucuriei și a fericirii, ci de mai multe ori este apăsată de sarcina grea a necazurilor și a suferinței. Cei care pot să trăiască în bucurie și fericire statornică sunt puțini, sau poate nici nu mai există, în vreme ce aceia care duc amarul necazurilor și beau din cupa suferinței nu numai că sunt mai mulți, dar pare că numărul lor crește necontenit, în măsura în care omenirea devine mai învățată, mai plină de știință sau cum se zice cu un cuvânt, pe care-l întâlnim pe buzele tuturor, mai cultă.

Cei mai bătrâni cunosc acest lucru din amintirea trecutului lor, căci fiecare știe că în comparație cu vremurile de azi, vârsta tinereții lor s'a scurs într-o stare de mai multă liniște, de mai multă mulțumire și de mai mare frăție între oameni și popoare. În locul tuturor acestora s'a sălășluit acum între oameni turburarea în simțăminte, nepotolita goană după bogății și ranguri și în deosebii ura sângeroasă care deslănțuie șirul fără de sfârșit al relelor și patimilor omenești.

A socoti însă că firea omului este rea dela originea sa, ar însemna că ridici cuvântul de osândă împotriva lui Dumnezeu însuși, făcătorul celor văzute și nevăzute, precum a spune că, după ce omenirea alunecă tot mai mult spre prăpastia fărădelegilor din care anii din urmă ne-au înfățișat nenumărate feluri, nu mai este cu puțință vreă îndreptare sau mântuire, ar fi o hotărâtă tăgăduire a rostului venirii în lume a Mântuitorului nostru Iisus Hristos și deci o totală renunțare la gândul de propagare culturală sau perfecțiune morală.

Fără îndoială răutatea și păcatele de tot felul sunt cuibărite adânc în firea omenească și această stare constituie o realitate de care trebuie să se țină totdeauna seamă, când se

încearcă o călăuzire morală a omului, dar pentru un om cu conștiința rostului său în lume nu mai puțin este adevărat și celalt fapt, tot atât de adânc înrădăcinat în sufletul său, că este mereu însetat după bine, adevăr, dreptate și pace între oameni.

Nu mai așa se poate înțelege de ce a rostit cu atâta tărie Mântuitorul nostru Iisus Hristos sfatul adresat oamenilor din toate timpurile ca să fie desăvârșiți, precum și Tatăl din ceruri desăvârșit este.

Nemincinoase fiind cuvintele Mântuitorului lumii, desăvârșirea este deci cu puțință pentru oameni și, cine vrea să fie desăvârșit, poate să atingă chiar și cea mai înaltă culme a perfecționării omenești.

Totul depinde astfel de voința omenească și de pricepera alegerii mijloacelor celor mai potrivite pentru împlinirea acestei voințe spre tot mai multă desăvârșire. Și tocmai despre acest lucru ne este dat astăzi să vorbim câteva cuvinte, izvorâte din inimă și îndreptate către inimă.

Iubiți credincioși,

În sfânta liturgie există un moment de supremă înălțare a omului copleșit de minunea coborîrii tainice între noi a Fiului lui Dumnezeu și această apropiere a dumnezeescului cercese de omeneșul pământesc este întâmpinată de preotul slujitor cu vorbele pe cât de simple, pe atât și de adânci în înțelesul lor: „Sus să avem inimile”.

Momentul apropierii lui Hristos de noi este deosebit de sărbătoresc, căci diferitele părți ale sfintei liturgii fac să se desfășoare în fața noastră, întreaga viață a Mântuitorului lumii, dela intrarea sa în viața publică a omenirii și până la coborârea sa în mormânt. Rând pe rând ne bucurăm și ne înfrîștăm, ne srguim sau ne liniștim, după cum se perindă înaintea ochilor noștri sufletești minunea dragostei desăvârșite a unui a-

devărat Dumnezeu sau fapta omului desbrăcat de veșmântul curățenici, pentru ca răutatea sa să fie fără de margini în fața bunătății și îndelungei răbdări a Mielului care a venit să se jertfească drept răscum-părare pentru păcatele lumii.

Într'adevăr retrăind această perindare a vieții lui Hristos, care este acca ființă omenească ce ar putea să nu simtă că trebuie să se desprindă în aceste clipe de tot ceace este pământesc și, dând aripi sufletului, să se înalțe către cerul măreției dumnezeiești, de unde a coborât, și coboară necontenit, tot darul cel desăvârșit.

Pe drept cuvânt atunci, ca un îndemn launtric, se formulează strigătul preotesc: Sus să avem inimile, precum tot un glas tainic rostește mărturisirea evlavioasei închinări, că aceste inimile le avem îndreptate către Domnul.

Da, în aceste momente, cu adevărat, credem și mărturisim că inimile noastre le avem numai la Domnul și Dumnezeu nostru, cel înviat a treia zi din morți.

Și cu toate acestea realitatea este alta. Omul stă atât de înfipt în pământul deșertăciunilor trecătoare, încât cu toate că știința cea potrivnică lui Dumnezeu este rușinată în fața înțelepciunii dumnezeiești, iar vrerea cea trufașă a omului se găsește umilită înaintea operei de mântuire, cu neputință de cuprins în toată întinderea sa, totuși chiar această inimă, pe care au ridicat-o sus, ca pe o ofrandă de mare preț, păstrează și mai departe legătura dintre ființa omenească pe pământ, dintre om ca fiu al lui Dumnezeu și acel duh al lumii, pe care Hristos l-a osândit, în nenumărate rânduri.

Căci în inimă încap toate sentimentele, toate dorințele, toate plăcerile, toate patimile; în inima aceasta mică, de încapă într'un pumn omeneș, se cuprinde o atât de nemărginită forță a binelui și a răului, încât ea continuă să-și păstreze neatârarea de un princi-

piu mai înalt, de o dierctivă în afară de ea, chiar și atunci când ccalaltă putere sufletească, dreapta judecată, a încetat să i se mai opună.

Rațiunea și-a recunoscut mărginiera sa în fața credinții a tot cuprinzătoare, voința s'a supus harului dumnezeiesc povățuitor numai spre bine, dar inima, inima accasta omenească nu încetează să alerge în stânga și în dreapta, să oscileze între bine și rău și să înfrunte cu patimă toate legile cuminenției și ale învățăturilor adevărate.

Câtă dreptate este deci în înțelepciunea veche că: cel ce stăpânește inima sa, este mai mare decât cel ce ia o cetate. (Prov. 16, 32).

Iată pentru ce, iubiți credincioși, avem datoria să ne înălțăm mereu inimile; iată pentru ce trebuie să lăsăm să strălucească în inimile noastre toată lumina aprinsă în lume de Dumnezeu; iată pentru ce suntem datori, pentru mântuirea noastră sufletească, să îngăduim numai pe Hristos să locuiască în inimile noastre și curățirea s'o începem dinlăuntru, pentru că nu este vicață înnoită fără, inimă nouă și curată.

Să nu ne amăgim însă cu părerea că spre acest scop ar fi de ajuns să ne înălțăm inima numai cât stăm sub vraja slujbei dumnezeiești a liturgiei și că, simțindu-ne mai buni, mai iertători, cât timp ne aflăm în fața sfântului altar, am izbutit să ne înfrînam toate slăbiciunile pe care le cuprinde ea. Cel ce-și uită renașterea de-o clipă, și, îndată ce s'a slăbit legătura tainică dintre Dumnezeu și altarului și omul bisericii, își revia haina vechilor deprinderi, acela nu se poate păstra pe culmile unde l-a așezat ceasul de împreună viațuire cu Hristos.

Fierște că nu, și aceasta se poate înțelege foarte ușor de oricine.

Creștinismul este pentru om și pentru orice comunitate omenească întocmai ca soarele
(Continuare în pag. 2-a)

Prin credință la înălțarea omenească

(Urmare din pag. I-a)

pentru viața naturii. Unde este soare, acolo este lumină, căldură, bucurie și viață în continuă lucrare și creație. Creștinismul îndeplinește pentru viața spirituală a omenirii exact această operă a soarelui. Prin creștinism, ca îndreptar de viață, omul crește în cuprinsul său spiritual, căci a fi creștin înseamnă a fi fiu al lui Dumnezeu însuși, prin Hristos cel răstignit pe Cruce pentru noi, și această înfiere ne dă tuturora, fără deosebire, dreptul de a fi, numai să vrei, bun, cinstit, drept, iubitor de adevăr și pace. scurți poți fi desăvârșit, în sensul moral și cultural al acestui cuvânt.

Iubiți credincioși,

Cunoscând acum toate acestea, ni s'ar putea pune pe drept cuvânt întrebarea: Ei bine, dacă inima este un stăpân atât de capricios al ființei noastre și dacă trebuie să o ținem sub o continuă supraveghere pentruca să nu ne păgubească zestrea duhovnicească a mântuirii, atunci care sunt mijloacele prin care acest stăpân năvălos ar putea să fie disciplinat și mai ales care este modalitatea celei mai bune supravegheri, pentruca răul ce l-ar putea face să fie cât mai mic.

Iată ce ne spune în privința aceasta sfântul Ciril al Ierusalimului într-una din catehezele sale: „Să ne întărim mintea, să ne pregătim neînclănat sufletul și să ne oțelim inima”. Mai bine și mai cuminte nici că s'ar putea spune ceace trebuie să știm pentru îngrijirea sănătății inimii noastre. Căci să băgăm bine de seamă, mai întâi e vorba despre minte, apoi despre suflet și mai pe urmă numai despre inimă, nu fiindcă ea ar fi de mică însemnatate în viața omului, ci tocmai, fiindcă are o atât de mare rol în purtarea noastră morală, încât, pentru ca ea să funcționeze ordonat și normal în starea noastră de conștiință, presupune o școală de întărire a minții și o îndelungată pregătire neîntreruptă a sufletului. Numai după ce s'a semănat tot ce a fost mai bun în mintea și sufletul nostru, te poți aștepta să ai posibilitatea de a conduce, ca un cărmăcăr si-gur, inima, pe care trebuie să o ai de oțel, pentru să poată rezista năvalei tuturor amăgirilor din lume.

Când un filosof antic a zis deci că virtutea este știință, n'a greșit, fiindcă, după cum am spus, cea dintâi treaptă a oțelirii inimii este întărirea minții, adică știința. Dealtfel același lucru îl spune și marele dogmatist Ioan Damascenul, când scrie: „Știința este lumina sufletului rațional, iar neștiința întuneric” (Dialectica, P. G. t. XLIV, c. 129).

Datorința de-a coborî adevărata lumină în noi și între noi, datorința de-a ne lumina

cu adevărata știință, n'a început vreodată de a fi una dintre cele mai însemnate porunci ale vieții creștine și cu aceeași tărie o propovăduim și astăzi.

Cu toate acestea ce departe ne aflăm, mai ales în zilele noastre de prăpăd și ură, de această adevărată lumină, de această adevărată știință, care este lumina sufletului și a vieții de om.

Vai, pe cât ne îndurerează neștiința adevărului, întreg și unic, răspândită în toate straturile sociale, pe atât vedem cum ne coboară în demnitatea noastră omenească urmările acestei neștiințe, care sunt crimele, fărădelegile căci se va ridica popor peste popor și împărăție peste împărăție și va fi foamete și ciură și cutremure pe alocurea. Și toate acestea sunt începutul durerilor — zice Domnul nostru Iisus Hristos (Mat. 24, 6—8), arătând ucenicilor săi starea de decădere a omenirii, care se îndepărtează sau nu urmează prin fapte, învățătura sa.

Oare nu vedem cu ochii noștri și nu aflăm din știri venite de pretutindeni că:

Cum a putut omenirea să decadă în așa măsură, care pot fi cauzele acestei mari abatere dela poruncile dumnezeiești ale iubirii și bineînvoiri între oameni și pentru ce este atât de adevărat încă și azi că: „acest popor mă cinstește cu buzele, iar inima lui este departe dela mine?” (Marcu, 7, 6).

Nu poate să încapă nicio îndoială că faptul acesta a cinstitii lui Dumnezeu numai cu bazele, făcându-l această care este substratul tuturor faptelor omenești, înșelarea reciprocă în cuget, în simțăminte, în intențiuni și în fapte este izvorul neseccat al neînțelegerilor.

Pare că și știința minții, cât și hrana destinată sufletului, joacă un mare rol ca în cumpana vieții omenești să nu se așeze tot ceace ar putea oțeli inima ca să reziste ispitelor și amăgirilor lumii acestea. Iată în privința aceasta un caz pe cât de mult graitor, pe atât și de actual, sau de corespunzător vremii prin care trecem. E vorba despre o carte, care în anii trecuți a făcut o mare valvă în lumea întreagă. Cartea poartă titlul: „Pe frontul de Vest nimic nou” și e scrisă de scriitorul Remarque. În această carte ni se înfățișează o întâmplare petrecută într'un spital militar, în care, niște călugărițe, îngrijesc soldații, răniți în războiu. În acest spital s'a înființat o capelă și aici în fiecare dimineață se făcea o slujbă religioasă, pentru sănătatea soldaților.

Când începea slujba, toate ușile se deschideau, pentruca să pătrundă în toate camerele spitalului viersul binecuvântat al cântecelor religioase și sfințenia liniștitoare de suferinți a rugăciunilor. Slujba era o adevărată binefacere pentru bolnavi.

Dar, într-o zi, fură aduși aici niște soldați tinări. Răniți și ei și sosiți abia, de pe front, la auzul slujbei, izbucniră în injurături, trântiră ușile și apoi începură să arunce, în toate părțile, fel de fel de obiecte, pentruca s'gomotul, făcut astfel, să acopere cuvântul de închinare, ce se răspânda din capelă.

Tinării nu voiau să asculte slujba religioasă. Cine erau ei? Erau niște băieți, abia ieșiți depe băncile școlii și aruncați apoi în furtuna ucigătoare a câmpului de luptă. Insuficient pregătiți în familie și în școală, cumplita suferință a frontului le-a sdruncinat orice suport moral și desgustul pentru viață, i-a împins în primul rând să se ridice împotriva lui Dumnezeu și a credinței în ajutorul lui.

Întâmplarea aceasta caracterizează pe deplin omenirea care nu înțelege că, întocmai cum este trebuincios aerul pentru corp, ca viața trupescă să poată exista, tot așa este trebuincioasă credința pentru suflet, ca viața sufletească a omului să nu dispară în frământarea desnădejdelor care ne încolțesc pe tot drumul vieții.

Da, iubiți credincioși, în mijlocul celor mai mari încercări, lința omenească nu se mulțumește nici cu felicitățile cunoscute învățate în școală, nici cu bogățiile moștenite sau adunate, cu trudă sau fără ea, și nu este îndestulată nici chiar cu cele mai mari onoruri, culesc pe feluritele câmpuri de muncă, unde se caută răsădul fericirii.

Căci mai presus decât toate acestea, inima omului reclamă o altă hrană. Ea cere hrana care-i înfrumusețează înaintea de toate simțămintele, îi înobilează dorințele și-i înfrânează vrerile păcătoase. Pentru această operă de creștere morală și de educație virtuoaasă, cel mai încrecat și cel mai plin de rezultate mijloc este credința în Dumnezeu.

Și fiindcă păturile largi ale poporului nostru și-au păstrat până azi, neînclănată convingerea aceasta atât de necesară pentru sănătatea sufletului, fiindcă aci se mai găsește încă inima curată, țara noastră, atât de umilită și de hărăuită pe teren politic și social, are toată putința să privească cu încredere la viitor. Căci un neam care are credință în Dumnezeu, are, în același timp o inimă oțelită după învățătura creștină și puterea de a răzbate prin furtuni, precum și voința de a-și realiza idealul

său de viață liberă și mai bună.

Tu, Doamne, care ne-ai purtat pașii peste atâtea veacuri de greutate ca să atingem apoi pragul unei vieți de înălțare sufletească și de mulțumire socială, fă, ca mila Ta, care nu ne-a lipsit niciodată, în trecut, să ne fie parte și acum și astfel, pretutindeni unde locuiesc fiii Tăi Români, să se poată întări tot mai mult aceea credință că, unde inima este închinată Tie, acolo este cu adevărat și îndestulare și pace și fericire deplină. Amin.

Pr. N. VASIU

No. 2790/1941.

COMUNICAT

On. Minister al Cultelor ne avizează, că sunt unii preoți cari eliberează cetirificate sau acte de stare civilă pentru funcționari publici, preoți, învățători, etc., cari sunt în străinătate sau au rămas în teritoriul cedat Ungariei.

Aducem la cunoștința Oficiilor parohiale, că nu au voie să elibereze pentru aceste persoane nici un fel de act oficial pentru locuitorii din alte țări, decât numai prin intermediul Ministerului de Externe.

Alba Iulia 8 August 1941.

Secretar:

Pr. T. CIURUȘ

Președinte:

Pr. AL. BABA

No. 2788/1941.

CONCURS

În temeiul hotărârii Consiliului Vicarial plenar din 24 Iulie a. c. prin aceasta se publică din oficiu concurs pentru întregirea parohiei Sânbenedic, protopopiatul Luduș, cu termen de 15 zile dela data publicării în „Renășterea”.

Beneficiile împreună cu acest post sunt:

1. Salar dela Stat.
2. Casă parohială și supraedificate.
3. Sesiune parohială de 20 jug.
4. Stolele obicinuite în parohie.

Candidații la acest post își vor înainta cererile cu actele legale acestui Vicariat, în termen legal, și cu autorizația prealabilă a protopopului în drept, se pot prezenta în parohie spre a face cunoștință cu credincioșii.

Postul se va întregi însă prin numirea făcută de Consiliul Vicarial.

Alba Iulia 5 August 1941.

Președinte:

Pr. AL. BABA

Secretar:

Pr. T. CIURUȘ

P. S. Sa arhiereul Emilian Antal conduce episcopia Argeșului

Sfântul Sinod a încerdintat cu conducerea episcopiei Argeșului pe P. S. ARHIEREUL EMILIAN ANTAL, vicarul Sf. Patriarhii.

Delegația aceasta s'a dat P. S. Sale arhiereului Emilian, deoarece episcopia Argeșului a rămas vacantă prin trecerea P. S. S. Episcopului Dionisie la Ismail, unde a funcționat înainte de ocuparea Basarabiei de Ruși.

Numirea în această înaltă slujbă bisericească a P. S. Sale arhiereului Emilian ne umple inima de o legitimă bucurie atât pentru că P. S. Sa, ca fiu și fost slujitor al eparhiei noastre ne este atât de aproape, cât și pentru motivul că aceasta, pe lângă votul primit la ultima alegere de episcop, este o nouă și semnificativă dovadă de apreciere a personalității Sale.

Activitatea religioasă și culturală a preoților

Preoțimea noastră din Vicariat a desfășurat și în anul de mare frământare națională o lăudabilă activitate religioasă și culturală.

Misionarismul său nobil s'a manifestat, pe lângă o intensă acțiune de pastorație personală, prin impunătoarele serbări religioase ale cercurilor religioase și ale conferințelor preoțești.

Conferințe preoțești s'au ținut, în decursul toamnei anului trecut și în primăvara acestui an, în toate protopopiatele Vicariatului, luând parte la ele toți preoții. Cu aceste ocazii s'au ținut predici, meditații și conferințe publice cu subiect religioas de cei mai distinși preoți.

Pe lângă conferințele acestora de o amploare mare, au activat cu bune rezultate și cercurile religioase. Cercurile religioase s'au întrunit în 112 parohii, ținând prelegeri publice 217 preoți, iar conferințe 68 preoți.

E vrednică de amintit și contribuția celor 2 învățători și a unei învățătoare, care au conferențiat în cadrul cercurilor religioase ale preoților.

La aceste serbări religioase au participat un număr de peste 100.000 suflete.

Coruri religioase funcționează în 38 de parohii, având 1098 de membri.

Munca desinteresată a preoțimii este deci în plină înflorire și roadele sale sunt tot mai manifeste.

Deschiderea anului școlar se va face la 9 Septembrie

Ministerul culturii naționale a dispus ca lucrările pregătitoare pentru anul școlar 1941—1942, cum sunt înscrierile și reinscrierile, încasarea taxelor examenelor de corigență, de admitere, facerea cataloagelor, a orarilor etc. trebuiesc executate cu deamănuntul și în așa fel, încât în ziua de 9 Septembrie a. c. dimineața, să se poată face deschiderea solemnă a anului școlar, iar a doua zi 10 Septembrie să înceapă lecțiile în mod efectiv.

Localurile școlare trebuie să se bucure de o grijă deosebită.

În mai multe localități, școlile sunt ocupate de spitale, de trupe, etc. directorii școlilor, întruniți în consilii interșcolare, vor cerceta cu toată atenția și bunăvoința asemenea situații și vor face propuneri precise, în vederea funcționării regulate a tuturor școlilor: fie mutarea instituțiilor din localurile școlilor, fie funcționarea a două școlile în același local pe jumătate de zile, fie închirierea altor localuri. Spre a se ști care este situația în această privință, inspectoratele școlare regionale vor înainta ministerului până la 15 August a. c. tablo-

uri de localurile în care vor funcționa școlile în anul 1941—1942.

Combustibilul pentru școlile trebuie de asemenea procurat din vreme.

Toți membrii corpului didactic vor fi prezenți la timpul convenit pentru efectuarea lucrărilor de începutul anului școlar. Se va aplica cu toată severitatea dispoziția legală că orice membru al corpului didactic să aibă locuința permanentă în localitatea în care are catedra.

Directorii de școlile sunt obligați pe răspundere personală, să raporteze ministerului eventuale cazuri de călcarea acestei dispozițiuni.

O grijă deosebită trebuie să poarte directorii de suplirea celor mobilizați.

Pentru aceasta, se va face apel la membrii corpului didactic nemobilizați, în special la învățătoare, la membrii corpului didactic pensionați, și, unde va fi neviaie, chiar la persoane din afara corpului didactic, care ar putea suplini (preoți, magistrați, medici, farmaciști, ingineri, etc).

Data examenelor de corigență, de admitere, etc. se va anunța la vreme. La înscrieri și reinscrieri, se va cere fiecărui elev adeverința de prestare a muncii de folos obștesc.

Se va face o cât mai largă publicitate, în deosebi la sate, mărul de ordine cusute pe haine la brațul stâng; fetelor, prin presă, radio, anunțuri la școlile, la primării, la biserici, la bănci, etc. pentru prezentarea cât mai multor candidați la examenele de admitere în școlile secundare practice, în primul rând în cele de agricultură și meserii.

★

La primirea elevilor în școală și cu atât mai mult la admiterea de noi elevi, se va face fiecăruia o serioasă vizită medicală. Se va cere elevilor să aducă din partea autorităților competente dovadă din care să se constate dacă, în familia și localitatea în care au fost peste vară, au existat sau nu boale contagioase.

Ar fi de dorit ca elevii să vină în școală în uniformă. În lipsa acesteia, se va pretinde: băieților, șapcă uniformă și i-

nițialele școlii alături de nușorțuri de culoare deschisă și bereta uniformă, iar la braț inițialele școlii și numărul de ordine.

Cărțile și rechizitele școlare vor fi recomandate și procurate din vreme pentru ca în ziua de 10 Septembrie elevii de școlile primare și secundare să înceapă cursurile având tot ce le trebuie.

În acest scop, până la 25 August cel mai târziu, la fiecare școală primară și secundară se va afișa lista cărților recomandate.

Începerca activității anului școlar 1941—1942 se va face în ziua de 9 Septembrie printr-o slujbă religioasă, la care vor fi de față toți profesorii și părinții elevilor și la care vor fi invitate și autoritățile locale. Directorul școlii sau un profesor va rosti o cuvântare ocazională.

Inscrieri la Academia teologică din Sibiu

În Academia teologică „Andriană” din Sibiu se primesc absolvenți de liceu cu bacalaureat și absolvenți cu diplomă de seminar teologic.

Cererile de primire pentru anul academic 1941/42 se vor adresa Consiliului Arhiepiscopesc până la 20 August 1941, însoțite de următoarele documente:

1. Extrasul de naștere dela oficiul stării civile;
2. Extras din matricola botezătorilor;
3. Diploma de bacalaureat sau de absolvire a seminarului teologic;
4. Certificat medical despre starea sănătății dela medicul de circumscripție;
5. Alte eventuale documente recomandatoare;
6. O dovadă dela autoritatea comunală sau polițienească, că a prestat muncă de folos obștesc în vara acestui an.

Toți studenții sunt obligați a locui în internatul Academiei.

Inscrierile la Academie se vor face în zilele de 15—18 Septembrie; în 19—20 Septembrie studenții se vor mărțurisi și cumineca.

Paralel cu înscrierile se vor ține și examenele sesiunii de toamnă (corigență, anuale, fundamentale).

Deschiderea anului academic se face în 21 Septembrie, iar începerea cursurilor în 22 Septembrie.

Taxa de întreținere în Internatul Academiei e de Lei 18.000. Aceasta se va putea majora. La rectorat studenții anului I vor achita, la înscriere, taxa de lei 925, Lei 1508 pentru cărți didactice și Lei 4000 jumătate din costul reverenței, restul îl va plăti Consiliul Arhiepiscopesc; an II Lei 790 plus Lei 1512 pentru cărți didactice; an III Lei 790 plus lei 513 pentru cărți didactice.

Inscrierea se face la rectoratul Academiei, după ce stu-

dentii vor dovedi cu chitanțe, că au achitat rata I din taxa de întreținere. Tot la înscriere studenții anului I sunt obligați să prezinte o declarație subscrisă de părinți ori tutori, la oficiul parohial, în care se obligă, că după absolvirea cursurilor teologice vor intra și vor servi cel puțin 5 ani în clerul arhiepiscopiei, — în caz contrar, vor restitui ajutoarele de cari vor fi beneficiat în Academie.

Cei primiți în Academia teologică (an I) de către Consiliul Arhiepiscopesc, vor fi supuși înainte de înmatriculare, în ziua de 15 Septembrie a. c. era 9 dimineața, unei vizite medicale și unui examen de aptitudini muzicale, cu caracter eliminatoriu. Primirea definitivă în Academie este deci în funcție de rezultatul favorabil al acestei vizite și al acestui examen.

Fiecare student va aduce cu sine îmbrăcămintea necesară (obligator reverență), precum și hainele de pat și anume: o plapomă, sau straiu, trei cearcafuri, și trei cearcafuri pentru plapomă eventual straiu, o perină cu trei fețe de perină, două cămăși de noapte, 4 ștergare, 4 șervete, o saltea și o învelitoare de pat.

Duminică au loc slujbe în toată țara pentru eroii căzuți

D. prof. Mihail Antonescu vicepreședintele și președinte ad-interim al Consiliului de miniștri, a stabilit de acord cu I. P. S. Sa Patriarhul, ca Duminică 10 August să aibă loc slujbe în toate bisericile din țară în memoria ostașilor căzuți în război; vor fi pomeniți toți cei cuprinși pe lista Nr. 1 publicată.

Inscrieri la școala de cântăreți bisericești „Dimitrie Cunțan“ din Sibiu

Școala ortodoxă română de cântăreți bisericești „Dimitrie Cunțan“ din Sibiu, întemeiată în anul 1927, sub grija Arhiepiscopiei ort. române de Alba Iulia și Sibiu, are menirea să crească, pe seama sfintei noastre Biserici, cântăreți pricepuți, conducători de coruri sătești și credincioși luminați.

Tinerii, cari doresc să fie primiți în această școală pentru anul școlar 1941|42, își vor înainta până la 1 Septembrie 1941 cererile lor pe adresa: „*Directiunea școlii de cântăreți bisericești „D. Cunțan“ Sibiu, însoțindu-le de actele următoare:*

1. Carte de botez,
2. Certificat de naștere,
3. Certificat școlar (cel puțin despre 4 clase primare,
4. Certificat de bună purtare dela parohul local,
5. Certificat medical, dovedind că solicitantul nu suferă de boli contagioase și că nu are defecte corporale.

În această școală se primesc numai fiii ai bisericii noastre, dela vârsta de 15 ani împliniți. În ziua de 30 Septembrie se va ține examenul de admitere, care va consta din probe orale asupra materiei din școala primară și supraprimară. Cursurile vor începe regulat în ziua de 1 Octombrie 1941.

Elevii primiți vor aduce cu sine următoarele: două schimburi, haine de pat (străjăc, saltea, pătură sau plapomă, cuvertură albă pe pat, două ștergere cel puțin etc.) cuțit, furculiță, lingură și o ceașcă pentru ceai. Tacămurile trec în proprietatea școlii. Fiecare elev va aduce cu sine și o pereche de pantofi simpli de casă, spre a-și cruța încălțăminte.

Toți elevii sunt interni. Taxa de întreținere este de Lei 14.000 pentru întreg anul școlar și se va achita în trei rate și anume: Lei 5000 la înscriere, Lei 5000 la întoarcere din vacanța Crăciunului și Lei 4000 la Paști.

Cursurile durează doi ani de teorie și un an de practică.

După absolvirea școlii se eliberează Diplomă de cântăreț bisericesc. Pe baza

acestei diplome, cântăreții bisericești vor fi retribuiți din bugetul Statului cu un salariu lunar fix. Această măsură s'a pus în aplicare încă din 1 Aprilie 1937 și astăzi sunt retribuiți lunar cei mai mulți dintre absolvenții școlii. Pe lângă aceasta, cântăreții vor avea uzufructul sesiunii cantorale, obținută din reforma agrară.

Onorata preoțime e poftită să comunice aceasta știre celor interesați.

Nr. 495—1941.

Concurs

Pentru întregirea parohiei Mogoș-Mămăligani, Protopopiatul Lupșa, vacantă se publică concurs repetit, termen de 30 zile, socotit dela prima publicare în „Renașterea“. Parohia e de clasa III. Preotul numit va beneficia de următoarele venituri:

1. Salariu dela Stat conform calificăției;
2. Casă parohială, edificiu nou, cu supraedificațiile necesare;
3. Sesiunea parohială, 4 jug. 974 stg. fânaș, plus cimitirul;
4. Câte 8 cupe grâu, familiile cari au plug, câte 4 cupe familiile cu jumătate plug, câte 2 cupe familiile fără plug.
5. Câte o zi de lucru dela fiecare familie;
6. Stolele obișnuite în parohie.

Candidații își vor înainta cererea de concurs și actele reglementare Venerabilului Consiliu Vicarial, și cu anunțarea acestui Oficiu Protopopesc se pot prezenta apoi în parohie săpe a face cunoștință cu cre-

Baia de Arieș, 12 Iulie 1941.

Oficiul Protopopesc în înțelegere cu Consiliul Vicarial.

Protopop: Vasile Șpan
2—3

Nr. 501/1941.

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei Muncel, din protopopiatul Lupșa, cu termen de 15 zile dela prima publicare în „Renașterea“.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

1. Salariu dela Stat conform calificăției;
2. Casă parohială și supraedificațiile de lipsă, deplin corespunzătoare;
3. Pământ cositor, mărime circa 3 care fân și 1 car otavă.
4. Grădină arătoare de ¼ jug. în intravilan;
5. Drept de folosință din pădurea comună a lemnului de foc trebuincioase;

6. Stolele obișnuite în această parohie.

Candidații vor prezenta cererea, actele de studii și activitatea Ven. Consiliu Vicarial din Alba-Iulia, în termenul fixat. Pentru a să putea prezenta în parohie, vor prezenta dovadă dela Ven. Vicariat, cum că și-au înaintat concursul.

Baia de Arieș, 21 Iulie 1941.

Oficiul Protopopesc în înțelegere cu Consiliul Vicarial.

Protopop: Vasile Șpan
1—2

Nr. 2675—1941.

COMUNICAT

Într'una din parohiile noastre s'a întâmplat în vremea din urmă un incendiu în altarul bisericii, distrugând afară de Antimis, toate obiectele sfinte din acest altar. Din polița de asigurare s'a evidențiat însă că întreg mobilierul bisericii împreună cu clopotele și utensiile au fost asigurate pe suma derizorie de 20.000 lei.

Dacă în trecut când calculul se făcea în valută aur poate a fost suficientă această asigurare astăzi ea nu mai poate corespunde fără ca să nu cauzeze pagube simțitoare bisericii.

Deaceia sfătuim pe preoții noștri să revizuiască fiecare situația asigurării bisericii și a obiectelor din biserică și să fixeze adevărata lor valoare care să facă obiectul asigurării. Evident că taxele vor fi mai urcate. Bisericile noastre din vremile de azi au însăși ele venituri mai urcate. Și este datoria episcopilor și a Consiliilor parohiale și în special a preoților, ca să aprecieze interesul superior al bisericii și să facă acele asigurări astfel încât în cazul unor eventuale nenorociri, biserică să poată fi rebonificată în măsura convenită de a-și putea refăce paguba în mod corespunzător, fără a apela la contribuția enoriașilor.

Punem această problemă la inima preoților noștri și a organelor parohiale ca să o cumplinească cu toată seriozitatea și fără amânare să refacă polițele de asigurare cu sumele corespunzătoare valorii reale a obiectelor din biserică.

În acest înțeles, am convenit și cu banca de asigurare.

Facem răspunzătoare organele parohiale pentru eventualele pagube ce s'ar isca parohiilor din cauza felului nejustificat în care aceste organe au depreciat valoarea bunurilor acestora în legătură cu asigurarea contra focului.

Să nu uităm că în vremuri grele în cari pârjolul și stricăciunile ar putea surveni în mod neașteptat prin acțiuni militare de bombardare și atunci e bine să fim asigurați la valori reale.

Alba-Iulia 24 Iulie 1941.

Președinte:
Pr. AL. BABA

Secretar:
Pr. T. CIURUȘ

Bibliografie

DUH și ADEVĂR. Organ omiletic al preoțimii din Eparhia ort. rom. a Timișoarei. Anul I, Nr. 1, Iulie 1941.

Linera-eparhie a Timișorii a devenit un centru de intensă activitate religioasă. Animatorul acestei mișcări de creștinăscă râvnă pentru răspândirea idealului Bisericii Ortodoxe este însuși P. S. S. dr. Vasile Lăzărescu, episcopul Timișorii.

După multe alte acte vrednice de laudă, P. S. Sa a făcut să apară, de curând sub titlul „Duh și Adevăr“ un organ omiletic al preoțimii din eparhie, pentru ca să fie o călăuză sigură tuturor aceluia care trebuie să fie îndrumători ai turmei credincioase.

Programul acestei reviste după cuvintele destoinicului mânăitor de condei dr. Ștefan Cioroianu, directorul ei, este următorul: „să examineze cu frica de Dumnezeu și cu iubire curată față de aproapele cât de departe sau cât de aproape cad de adevăratul creștinism, faptele fiilor Bisericii noastre strămoșești“.

Un scop mai util pentru o preocupare pastorală nici că se poate.

Și mai ales predica trebuie să fie folositoare, pornind dela realitatea vieții românești și în-sufletind-o spre un ideal de trăire socială mai nobilă și mai morală.

Revista are deci un câmp frumos și bogat înaintea sa.

Dar ca să izbutască trebuie să ai un deosebit simț critic în cernerea și analiza faptelor, iar „duhul și adevărul“ să nu se stingă niciodată când judeci și fixezi reguli normative, căci cei care săvârșesc faptele sunt și ei, ca și noi judecătorii lor, fii ai lui Dumnezeu.

Primul număr al revistei cuprinde 7 predici și cuvântări, pentru duminică sau pentru alte prilejuri pastorale.

Contribuția tuturor colaboratorilor revistei este conștiințioasă și corespunde planului ei general.

Preoțimea va găsi deci un real sprijin în această revistă ce se consacră în primul rând activității omiletice, de a cărei înaltă ținută depinde în bună parte reușita pastorală.

No. 2696—1941.

COMUNICAT

În conformitate cu adresa Onor. Președinții al Consiliului de Miniștri Nr. 9293 și a Onor. Minister al Culturii Naționale și al Cultelor Nr. 40.167 preoții, cari doresc să facă serviciu în Bucovina și Basarabia, vor face imediat cereri în acest scop, trimițându-le aici la vicariat, urmând ca să fie înaintate cu recomandăție forurilor în drept.

Cererile vor fi însoțite de copiile actelor personale.

Alba-Iulia 26 Iulie 1941.

Președinte:
Pr. AL. BABA

Secretar:
Pr. T. CIURUȘ

Tip. „ALBA“ Cenzurat